

De meeste vlinders leggen hun eitjes gewoon op de bladeren of de stengel van de plant waar de rupsen van gaan eten. Sommige kiezen echter een bijzonder plekje uit.

Tijdens een wandeling half augustus langs de Schipbeek bij het Needse Achterveld - een natuurgebied van Staatsbosbeheer in de Achterhoek - viel het bijzondere gedrag van de Argusvlinders me op. De vlinders gingen steeds op de schuine, kale zandplekken langs de beek zitten. De eerste gedachte die bij me opkwam was dat dit zand wel lekker warm zou zijn en dat ze zich dus aan het opwarmen waren. Toen ik wat dichterbij kwam, zag ik tot mijn verbazing dat het nagenoeg allemaal vrouwtjes waren. Ze zaten in de kleine zandkuiltjes in de schuine wand van de Schipbeek. Daar waren ze bezig met eitjes aan het afzetten op de wortels van graspollen die net boven de kuiltjes groeiden. Een vreemde plek om eitjes te leggen! Het aantal eitjes op zo'n graswortel varieerde van twee tot ongeveer vijftien.

Het leek me een goede gelegenheid om de hele ontwikkeling van de Argusvlinder eens van dichtbij mee te maken. Ik heb daarom zo'n acht graswortels met in totaal 35 eitjes meegenomen. Thuisgekomen legde ik de wortels op bakjes met verschillende pollen gras, zodat de rupsjes zo van de eitjes naar het gras zouden kunnen kruipen. De bakken stonden buiten onder een afdakje, zodat de kweek zoveel mogelijk met de werkelijkheid overeen kwam.

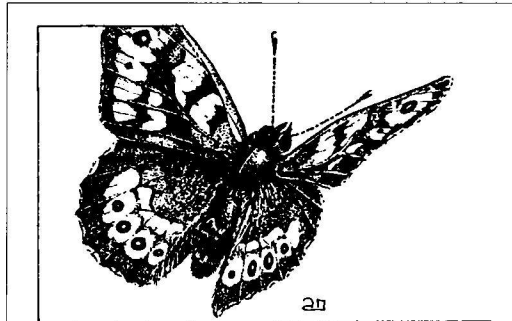
Groen als het gras

De eerste eitjes kwamen na zo'n week uit. De rupsjes waren toen zo'n 2 à 3 mm groot en grasgroen, zodat ze alleen via hun uitwerpselen terug te vinden waren. In totaal kwamen er 26 eitjes uit. Begin september vervelden ze voor de eerste keer, eind september volgde de tweede vervelling en half november de derde. De rupsen vreten vooral 's nachts en 's avonds. De hele winter aten ze door als het maar niet te koud was. Pas in maart, toen er nog negen rupsen over waren, vervelden ze weer. Eind april verpopte de eerste rups aan een oude graspriest. De rest volgde al snel en half mei waren ze allemaal verpopt. Een dag na de verpopping deed zich een eigenaardig verschijnsel voor, er waren namelijk zwarte poppen met oranje stippen en groene poppen met gele stippen. Alle

Graswortels en Argusvlinders

rupsen waren echter onder precies dezelfde omstandigheden opgegroeid. Ook had het kleurverschil niets te maken met het geslacht van de vlinder, zoals bleek toen eind mei de vlinders uit de pop kwamen.

tekst:
Sylvia Reinderink

De Argusvlinder

De Argusvlinder is een algemene vlinder die in heel Nederland voorkomt. De vlinder is vooral te vinden bij bloemrijke graslanden, bermen en dijken. Vaak zitten ze op een stukje kaal zand te zonnen. De soort vliegt in twee tot drie generaties per jaar en kan daarom vanaf eind april tot in september gezien worden (in de eerste helft van juni en in augustus is de trefkans het grootst). De rupsen leven van verschillende soorten grassen, zoals Kropaar en Kweek. De Argusvlinder overwintert als rups.